

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. 2251/2/2011

SENTINȚA CIVILĂ NR. 4685
Ședința publică de la 06 iulie 2011
Instanța constituită din:
PREȘEDINTE: DECEBAL CONSTANTIN VLAD
GREFIER: ELENA CHIRĂNUȘ

Pe rol soluționarea cererii în contencios administrativ și fiscal formulată de reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII** în contradictoriu cu pârâtul **STĂNESCU FLOREA**, având ca obiect – constatarea calității de lucrător / colaborator al securității (OUG nr.24/2008).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică de la 15.06.2011, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, dată la care Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea succesiv la datele de 22.06.2011, 29.06.2011, 05.07.2011 și 06.07.2011, când a pronunțat următoarea sentință:

CURTEA

Deliberând, constată:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei secții la data de 17.03.2009, reclamantul Consiliul Național pentru Studiarea Arhivelor Securității a solicitat constatarea existenței calității de lucrător al Securității, în privința pârâtului Stănescu Florea.

În motivarea cererii s-a arătat că prin cererea de verificare din 25.07.2005, adresată C.N.S.A.S. de către S.S.P.R., s-a procedat la verificarea pârâtului, iar din cuprinsul Notei de constatare nr.S/DI/l/3815 din 11.12.2008, precum și a înscrisurilor atașate acesteia, s-a stabilit că pârâtul, având gradul de maior în cadrul Securității Municipiului București, Serviciul 310, a propus atenționarea unei persoane care avea legături cu cetățeni străini, a vizitat Ambasada Italiei și a fost la specializare în Italia, măsura atenționării fiind pusă în aplicare.

Se susține, de asemenea, că în aceeași calitate, a propus deschiderea dosarului de urmărire informativă a unei persoane pentru comentarii negative la adresa organizației de sindicat, dispunând luarea anumitor măsuri informativ-operative, activitățile desfășurate de către pârât, în calitate de angajata fostei Securități, fiind de natură să suprimă drepturi și libertăți fundamentale recunoscute și garantate de legislația în vigoare la acea dată, respectiv dreptul la libertatea de exprimare, libertatea opiniilor (art. 8 din Constituția României din 1965 și art.19 din Pactul Internațional cu privire la drepturi civile și politice), dreptul la secretul corespondenței, viață privată (art.33 din Constituția României din 1965 coroborat cu art.17 din Pactul Internațional cu privire la drepturi civile și politice).

În drept cererea a fost întemeiată pe dispozițiile art. 1 alin. 7, art.33 alin. 1, art.2 lit.a, art.8 lit.a și .11 alin. 1 din O.U.G. 24/2008.

Prin întâmpinare, pârâtul a solicitat respingerea cererii ca neîntemeiate, arătând că activitatea pe care a desfășurat-o ca ofițer în Departamentul de Securitate a fost cu respectarea Constituției țării, a legilor, a ordinelor și regulamentelor militare.

Prin sentința civilă nr. 2579 din 16 iunie 2009, Curtea de Apel București - secția a VIII -a contencios administrativ și fiscal a respins, ca neîntemeiată acțiunea formulată de reclamantul Consiliul Național pentru Studiarea Arhivelor Securității în contradictoriu cu pârâtul Stănescu Florea.

Prin decizia nr. 1881/15.04.2010, ICCJ secția CAF a admis recursul, a casat sentința atacată și a trimis cauza spre rejudecare la aceeași instanță.

La dosar au fost depuse înscrisuri.

Analizând actele dosarului, Curtea reține că situația de fapt prezentată în cuprinsul cererii de chemare în judecată și al notei de constatare corespunde realității, fiind confirmată de înscrisurile depuse la dosarul cauzei. Astfel, Curtea constată că pârâtul a avut gradul de maior în cadrul Securității Municipiului București și, în această calitate a propus deschiderea dosarului de urmărire informativă a numitului [redacted] pentru comentarii negative la adresa organizației de sindicat, relații cu cetățeni străini și pentru faptul că era considerat „reclamagiu”, pretându-se la comiterea unor acțiuni de dezordine. Cu privire la persoana supravegheată s-a dispus luarea mai multor măsuri informativ-operative, inclusiv dirijarea pe lângă „suspect” a mai multor informatori, studierea posibilităților de interceptare a corespondenței și convorbirilor telefonice, precum și percheziție secretă la locul de muncă al celui în cauză.

Curtea apreciază că prin activitățile mai sus descrise, pârâtul a îngrădit persoanei supravegheate dreptul la viață privată și secretul corespondenței (art. 17 din Pactul Internațional privind drepturile civile și politice și art. 33 din Constituția din 1965) și libertatea de exprimare (art. 28 din Constituția din 1965 și art. 19 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice).

Susținerile pârâtului referitoare la neimplicarea sa în inițierea de măsuri de supraveghere informativă pentru motive politice sunt contrazise de înscrisurile aflate la dosarul cauzei, neexistând indicii că persoana urmărită ar fi putut aduce atingere siguranței naționale a României.

Curtea apreciază drept nerelevante susținerile pârâtului ce privesc respectarea regulamentelor militare și a legilor din perioada dictaturii comuniste, în raport de împrejurarea că dispozițiile art. 2 lit. a) din OUG nr. 24/2008 nu condiționează calitatea de lucrător al Securității de respectarea sau nu a actelor normative emise de statul totalitar.

În opinia Curții, aprecierea existenței unei încălcări a drepturilor omului nu se poate face în raport cu legi represive, creație a statului totalitar comunist. Așa-zisele amenințări la adresa siguranței naționale și ordinii publice constituiau în fapt amenințări la adresa regimului antidemocratic instaurat de partidul comunist.

Curtea constată că încălcarea drepturilor fundamentale ale omului de către lucrătorii fostei Securități era un fapt de notorietate în perioada comunistă și că nu existau acte normative care să impună obligația persoanei fizice de a deveni lucrător al Securității; angajarea în aceste structuri se făcea pe baza liberei opțiuni a persoanei care îndeplinea și celelalte condiții prevăzute de lege. Ca urmare, nu se poate afirma că lucrătorii fostei Securități sunt lipsiți de orice responsabilitate, în condițiile în care acțiunile lor tindeau la conservarea dictaturii comuniste, nu la apărarea suveranității și independenței României. Pe de altă parte, din analiza dispozițiilor OUG nr. 24/2008 rezultă că, în mod evident, constatarea calității de lucrător al Securității în privința unei persoane nu echivalează cu o condamnare de natură penală a acestuia.

Față de considerentele mai sus expuse și văzând disp. art. 2 lit. a) și art. 11 din OUG nr. 24/2008, Curtea va admite acțiunea așa cum a fost formulată și va constata că pârâtul a avut calitatea de lucrător al Securității.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea formulată de reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII**, cu sediul în București, str. Matei Basarab nr. 55-57, sector 3, în contradictoriu cu pârâtul **STĂNESCU FLOREA**, născut la data de 10.08.1949, în Râzlețu-Govora, comuna Uda, județul Argeș, fiul lui Gheorghe și Teodora, cu domiciliul în București, [redacted], sector 5.

Constată că pârâtul a avut calitatea de lucrător al Securității.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică de la 06 iulie 2011.

**PREȘEDINTE
DECEBAL CONSTANTIN**

